

Molí d'en Roure

Lliçà de Vall

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Sector est del terme municipal, al barri del Pla
Emplaçament Carretera de Sabadell a Granollers (C-155), al km. 14 camí en direcció nord uns 200 m
Alçada: 102

Coordenades:

Latitud: 41.588
Longitud: 2.24318
UTM Est (X): 436919
UTM Nord (Y): 4604311

Classificació

Número de fitxa 08108 - 17
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle XIV-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Falta de manteniment, amb moltes parts de l'edifici en situació precària

Protecció

Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 000311500DG30D0001DJ

Fitxes associades:

[Mina de can Coll](#)

[Can Canyet](#)

Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana

Descripció

Antic molí fariner, d'origen medieval, del qual pràcticament no en queden traces, ja que deu fer molts anys que no està en ús i ha esdevingut una casa de pagès. Actualment el conjunt consta d'una superfície edificada considerable que inclou l'antic molí, a ponent, al qual s'hi han adossat altres cossos de construcció més recent, (probablement del segle XIX o començaments del XX) tot formant una planta en forma de U amb un cos més alt al centre i un pati posterior. Quan es va fer aquesta última reforma tota la façana principal va quedar més o menys uniformitzada i es va arrebossar. Algunes de les obertures es van remodelar, tot i que el resultat final és força heterogeni.

En la façana principal el cos més antic, a ponent, té dues plantes i presenta obertures diverses, amb un balcó corregut al primer pis. El cos central consta de tres plantes i és rematat amb un acroteri amb perfil lleugerament sinuós. Té traces d'un antic rellotge de sol. La part de ponent, de dues plantes, és tal vegada la més recent. Està obrada completament amb totxo i s'estructura en base a quatre eixos d'obertures, amb finestres balconeres d'obra calada al primer pis.

En relació a l'antic molí, cal dir que aquest es nodria amb aigua de la mina de can Coll. Actualment la mina arriba uns metres al nord-oest de la casa i omple una bassa de rec construïda a la dècada de 1940. Poc després el canal es divideix en dos ramals, un que va més a l'est i es dirigeix cap a can Xiol i un altre, lleugerament més a ponent, que va cap a can Coll. El ramal de l'est és el que nodria la bassa del molí. De la bassa, que està situada rere la construcció antiga i es troba molt coberta per la vegetació, se'n conserva part d'un mur on encara s'hi veu un sobreeixidor. Al seu interior s'insinua l'entrada al carcabà del molí, que era la part subterrània on hi havia la roda hidràulica. En l'estat actual, però, desconeixem si es conserva o en quin estat es troba aquesta part del molí. Actualment el ramal de llevant de la mina voreja la casa per ponent i continua en direcció sud, cap als horts de can Tabaquet, regats amb aigua de la mina.

Observacions:

Altres denominacions: Molí del Castell, Molí de Rovidarech o Roviradech, Molí de can Canyet, Molí de Dalt.

Dades documentals facilitades per l'Arxiu Municipal i pel Centre d'Estudis i Recerca de Lliçà de Vall (CER).

Història

Aquest molí és d'origen medieval i està vinculat a la mina de can Coll. Era un dels cinc molins que anaven amb l'aigua que proporcionava aquesta mina d'origen medieval i que ja està documentada l'any 1398. Concretament, era el molí senyorial i estava sota el domini del senyor del castell de Lliçà de Vall.

En el fogatge de 1497 hi consta una casa com a Roura, i en el fogatge de 1515 apareix a nom de Bernat Roura. Tanmateix, no creiem que aquestes referències corresponguin realment a la casa del molí, sinó més aviat a un altre mas del terme. Tot sembla indicar que el nom originari d'aquest molí era Roviradech. Així, en documents de 1551 i 1596 referits al mas de can Canyet s'esmenta un mas rònc que estava junt a la casa i que tenia el nom de Rovidarech o Roviradech. Aquesta denominació s'ha d'associar al molí, com queda clar en una concòrdia firmada el 24 d'agost de 1767 on es diu que "lo referit molí anomenat den Canyet

antes se anomenava de Roviradech: Que lo molí de Roviradech antes se anomenava lo Molí del Castell de Llissadavall propi del sr. de dit Castell y en virtut d'antiquíssims tituls te y ha tingut sempre la facultat de fer resclosa y assequia en dicta riera Tenes” (GARCIA-PEY, 1999: 149). Per tant, queda clar que era el molí senyorial, que en època medieval devia encarregar-se de fer-lo anar la masia de can Canyet i, en el moment de decadència del castell a la baixa edat mitjana, aquest mas devia comprar el molí. Aquest molí també era conegut com el Molí de Dalt en relació a altres molins que hi havia aigües avall, que eren el de can Coll o el Molí del Xiol.

Al segle XVIII la masia de can Canyet i també el molí van passar a ser propietat de can Coll, que era el mas més important i amb més terres del terme de Lliçà de Vall. La primera persona d'aquesta nissaga de la que es té constància que en fos propietària és Gestrudis Coll, el 1729. En aquest segle els moliners eren la família Roura, i el molí fou anomenat Molí d'en Roure i encara avui es coneix amb aquest nom. L'any 1771 hi ha notícia en documents de l'Arxiu Parroquial del baptisme d'Eulària Roura, que era filla de Joseph Roura, moliner, i de Catarina Varó, cònjuges difunts (GARCIA-PEY, 1999: 206). Aquestes dades semblen indicar, doncs, que la denominació de Roure fou adquirida en aquesta etapa més tardana.

Quan a mitjans de segle XX la família Roura va marxar del molí s'establí en una casa del carrer de Sant Cristòfol abans anomenada can Mariano i actualment can Roura. Més endavant, a l'antic molí hi vivia en Peret Gitano, que hi criava cavalls i que temporalment va fer que la casa es conegués com can Peret Gitano. En l'actualitat tot l'entorn es troba afectat per un pla urbanístic, de moment en fase d'estudi.

Bibliografia

Anònim (2017), “La masia de can Canyet, un racó del passat agrícola al bell mig del poble”, *Ara Vallès* (25/10/2017).

CARRERAS FONT, Núria et al. (1999). Lliçà de Vall, 1.000 anys d'història. Ajuntament de Lliçà de Vall, p. 136.

GARCIA-PEY, Enric (1999). *Lliçà d'Avall/de Vall. Recull onomàstic*. Ajuntament de Lliçà de Vall, p. 148-149, 206.

